

1980-06-08

AFSENDER

Sonja Ferlov Mancoba

MODTAGER

Ejgil Nikolajsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev, årstal på baggrund af Sonja Ferlov Mancobas omtale af sin forestående udstilling på Sophienholm.

Generel kommentar:

De to omtalte udstillinger er Sonja Ferlov Mancoba og Ernest Mancoba i Kunstforeningen i 1977 og Sonja Ferlov Mancoba og Alberto Giacometti på Sophienholm 14. juni - 31. august 1980. Brevet er en fotokopi.

Afsendersted:

Paris

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Paul Klee

Ernest Mancoba

Arkivplacering:

Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Sonja Ferlov Mancoba skriver til Ejgil Nikolajsen og takker for hans kritik i Berlingske Tidende i forbindelse med hendes udstilling på Kunstforeningen i 1977. Særligt hans citat fra Paul Klee finder hun passende. Hun redegør kort for sin og Ernest Mancobas æstetik og gør Nikolajsen opmærksom på sin kommende udstilling på Sophienholm.

153, rue du Château
Paris 14^e

8/6-8

Kære Ejgil Nikolaysen:

Saa mangen engang var De
i mine Tanker, siden jeg i 1977
fik Lov at hilse paa Dem i vor
lille Udstilling i Kunstforeninge.
Jeg følte en dyb Tak, da jeg læn
Deres Kritik i Berlingske Tidende
(d. 14 Sept 77). Ofte prøvede jeg at skrive
til Dem og dog kom der aldrig et
helt Brev fra Haanden.

I Dag beder jeg Dem blot moa-
tage min dybt følte Tak for Der
Ond saa fulde af Poesi og menne-
skelig Forstaelse, baade hvad
angaar Ernests og mine Bestrel-
ser for at fremsætte et Udtryk for
vor Livsopfattelse.

Mennesker. Dog ved jeg jo at jeg vil føle stor Glæde ved at hilse paa de mange, som har givet mig deres Solidaritet og Støtte i mine Bestræbelser.

Jeg ber Dem nu, kære Ejgil Nikolajsen, modtage mine bedste Hilsener og Ønsker for Fremtiden.

Med Tak Deres hengivne

Sonja Ferlov Mancoba.

P.S. Ogsaa Ernest ber mig give Dem sin varmtføjte Tak.

var tabt i Tæthed, men som^{me} ved Mødet med den hjælper os til at fortsætte vor vej.

Tak for citationen af Klees gode Ord, „ikke spejle det synlige, men gøre synlig“

Netop dette tror jeg er et væsentligt flækk som paahviler Kunstneren af i Dag i vort dekadente Samfund at søge at bringe de bærende aandelige kræfter frem i Lyset, for at vi kan genfinde Livets store Rytme i sin Helhed og Harmoni.

— Vi (Ernest og jeg) har til Hensigt at gøre et lille Spring til Danmark for at overvære Ferniseringen (d. 14 Jun) af en lille Udstilling af mine Skulpturer paa Sophienholm. Vi lever til daglig her saa stille og tilbagetrukket at jeg i Øjeblikket er lidt dengstelig ved Tanken om Mødet med saa mange

Jeg føler hos Dem den skabende Kritik (der fordyber og formidler det fremsatte Udtryk), som vi i Dag mere end nogensinde er i Nød for.

Det, det drejer sig om, er jo ikke den skabte Ting i sig selv, men hvad den vil sige, hvorhen den leder vort Blik, hvorledes den former vort Syn paa Verden, vor Opfattelse af Universet, af Mennesket i Universet foran Liv og Død.

Vi vilde lære at leve i Nuet: Nuet, som et bevidst Mødepunkt, en Bro fra det Liv som ligger bagude i Tiden og det, som vi føler og skimter foran os.

Derfor maa en Ting bære de Kræfter i sig, hvorved vi ligesom føler, at der er sket noget, en Metamorphose af de mange Øjeblikke, der ellers